

הנץ כר בענין

3

מונגה, וכמי עיקר כמק"כ בימי' קי' בעמק שולחן
סימן ק"ד צענוו י' מ'), ועל זה כמו' ואחריו
שיניכם, לעין עדעת מורה כל' נתקה, מה לינו
מזה: (ט) למשן תזברזו. והוא זילר למדס
ק' סמעלת הסקוע נלהכתה ס', ולווה ק' כמות נטעות
חוויי מלעם צמורה על סמקדרות צמחצחות
גנואהם, שמיל מוקס זילור מעטה ק' מוג'ה צומנס,
ו' והיריהם קדרושים לאלהרכם. דליה על גז
שאלהס ממקדש עלמו נמה זמופרט לגב�ו וסוח
מרנצעת נטכינה, מכל מוקס לינו מוג'ה נטעיט
על ציסיא עותה הבמ' זומנו, מה מס' קדרותנו
ללהקם, וגס נק'ב'ה לה ימנע טוב ממען להפקיע
עליו שפץ בדורות רוכס בפה

5. זה שאמר הכהן, רבות בנות עשו חיל ואית עליה על כולנה, מודבר ממש על שנחעה יותר מן הכל וכוי, "ד"א נון אמר למשה, אני גובל מכך שנצחי מדור המבורל, אל משה אמר ונעלתי יותר מקום, אתה הצלת את עצמן, ולא היה בכך לכך להצליל את דורך, אבל אני הצלתי את עצמי והצלתי את דורי כשנחתי בו ליל' בעגל וכוי, למה הדבר דומה, לשדי ספינות שהי' בים והו' בתהן שני קברניטין, ואחד הצליל את עצמו ולא יצליח את פניותיו, ואחר הצליל את עצמו ואות ספינותיו, למי היז מילסלאן, לא לאוועו שוהצליל את עצמו ואות ספינותיו, כך נון הא הצליל אלא את עצמו, אבל משה הצליל את עצמו ואת דורך, היר' ואת עליית על בולנה.

אנו מילאנו נס

העמק דבר

כאמ' גור גאנזער - פון אַפְּלָגֶר

העתק רבר

כמו שעתה חניכת טפיו, וכל שכן מזוה טפיו
בכמיס תלין הפה לעתה על ידי המליס. ועל
הלו צי הופני מי קיטרלמי זוס ב' נצחות מומיס
ולכידון, ו讚כידן הופן סליחון זוס לאשות מוטי
הכנף מן כנף, ונלו כמוץ חכלמתה לת כל מזות
ב' ועישים הומם, אלה יסח עמק מכם ממזות
בומו: וילא תתרור אחריו לובבכם ואחריו
יעיניכם. לימדיו זוס מעשהם סלון מהבז
למזהה הילן חס עוזחה ומלהיין על כל פניט אשו
מזוה וועטה, להפוקין הס לנטנו פונה חמלין מינעם
טהינו מלהיין גמזהה הילן, חי נצחיתו נמהצ
למעשה וחס חמלין לדבכם, ופליטו גנגמלה דרבכם
פליק ה' [י"ג ב'] וו מינום. וכמיך עוד ותמליך
יעיליכ טפיו עין סדרעת, לייט שעטה מזוה ומכוין
הילן נלהת זה עעל פי הייזה מעש טניללה לו נדעת
אנוע יומל בילן נלהת יי מזוה, זוס הילונן חיינו
מחצט נלהה, וכוכמץ' סטומ' נכמה מקומות
להיפילו נלהה דהמלה מזות הילן נריכת כינה מלך
מרקם חס מכוין הילן נלהת ודחי חיינו יונת יי

17. תְּמִימָה ? נָגֵן - נָגֵן גַּדְגָּדוֹל אֶלְעָזָר אֶלְעָזָר.

טשך חכמה

(כ) איש האדמה. במודרניזם (כג' פ' ל, ג') ה' הולכת בשבייל שעסק בערכי ציבור, ובכ' ז אמר ר' ברוכיה חביב משה מנה, נה מצאנו שגח התבודד, ולא הוכחית את בני דורו, لكن אמוריו עלייו שאף הוא היה ראיי משנקרוא "איש צדיק" נקרא "איש האדמה", מה שמשנקרוא "איש מצרי" (קומון כ' יט) נקרא "איש האלים" (וניכס ג', 6). הענין דיש שני ק' דרכים בעבודת הש"ה, ת' דרך אחד מי שמייחד מודרגתו ונקרו "איש האדמה". ומה שנקרא עצמו לעבדותו תברך ומtbodyוד, ויש מי "איש מצרי" שהוכרה כללות, שהיא מורה שעוסק בערכי צבור ומכטל עצמו בשבייל פחיחות בנפש³, הוואיל ומסר עצמו על הכלל ומפקיר נפשו עבورو. א'כ צ'ל לפ' ישראל בהריגת מצרי נקרו "איש אלקים", המושג, שהוא שמתבודד יעלת מעלה מעלה⁴, שהגיע לתכלית השלמות מה ש יכול האדם זהה יורד מודרגתו, וכן אמוריו (קהלת יט, ג') להשיגו, ועינן מדר' ברוכה (לכ' יט, ג'), ודר' ק' כי העושה יחולח חכם". ריב' כל' שכח פ'

ੴ ਰਿਤੀ ਸਹਿਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ

את אברהם. דהע"ג סහין סמקלו יי"ל מידי
פטעו טהומל סלהן פפי כל נטה טטה עין
נסון ודרטינז ט' נדייך יאנן [טטליס י"ג], ואל
קטה לנו מה לו לה ריאוד כל מלך נקומות
הה במלס, כי טו שאלת ידיעת ובחרות טפל
שגביה מדעם הנטז, מה לנו לדעת לי גנבו דרייכ
ס' מדרליך ומתקבמי מומתקזומיו, נכל ולח
קטה לנו לפי פפטט שאו נקיון, למלה פירט
אכמולוג טנמא בקנו"ס מה ח'ברת, והרי כולם
ולויאו סטליו רק נקיון, מהל ע"כ יט כויה חלהרט
נמא דכמיג נקה, ויך מאמעות מהר במיימת נקה,
ואוון כדלא' ברנה ע"ז שאו מילון כמה לירוחן
ונם לאתגונוק [טטליס ק'], כיינו קגבייטן על נם,
איין צדר, יאנזיסר דה, ע

לנסותך לדרעת וגוי. וכך נמכרנו כה'
נלהצאים כ"ב לה עפ"י מדרשת כ"ר שיט סלטס
חופי נמיונות, מה' כדי לאסוציאו כהכלמה פטמן פוג,
כ' כדי לדעתם כמה כהכלמה קדרה אן מסרט טוטואַ,
ג' כדי לאעמיך מטה שען סלור כמײַה האנטם
הנעוג, וכעל פכטוווג לאודיענו כלון אסיה באנזין
כדי לדרעת את אשר בלאביב. טאטל נמיון
הקדירה, וענן נמיון טה לה טה בכח להאטס
צלאג שמילת מומז צלחן גיגע זומנס מעידין, ודעםן
דלאינט נקגע צהובטס טאה, כהלא' גען' ד'א גה
קלוי ליינט לחדעומול דרכ' עד מלכען טעין, ועטס
סידענו שיט כמ' יטRELן כה, סמי מושיר לעצמות
כה' עטה, וכ' קי' קיגלט:

ב (פס ז') ה' צדיק יבחן ורשות ואוהב חם: שנא' נפשו . א' א"ר יונתן הפשטני זהה בפשטנו לocket אינו מקיים עליון ביוור. מפני שהוא פוקעת וכשפשתו יפה הוא מקיים עליון בזיהו. למה שהוא משתבחת וזהולכת. כך הקב"ה אינו מנסה את היישען ז' למה שאין יכளון לעממוד רכתייב (יעש מ) והרשעים כים גנרטין' ואת מי מנסה את הצדיקים שנא' (פסlis יט) ה' צדיק יבחן (נכלתאינט) והוא אחר הרוברים הלאה ותשא את אדוניו וגוי' . ויהי אחר הרוברים האלה . י' אמר רבי יונתן הדיויר הזה כשבחוא בודק את הצעשן שלו אין בודק את הכלים המרוועיים למה שאינו מפסיק להקישי עליון, אהית עד שהוא שוברו . ומה הוא בודק בנקנים ברורים שאפלו הוא מקיים עליון במה פעמים אין שוברו . כך אין הקב"ה בוגרחה את הרשעים אלא את הצדיקים שנאמר ה' צדיק יבחן . ה' א"ר אליעזר בעל הבית שהיה לו שתי פרות אהית בחיה יפה ואחת בחיה עלי מי הוא נוחן את העיל לא על אותה שכחה יפה . כך אין הקב"ה מנסה אלא הצדיקים שנאמר ה' צדיק יבחן :

ועל ג' חד מצלש דנריס ללו נ' קלייק
ידי נמיין, פעם ממינה כקיליה, לדעת עד כמה
יתהוק בזוקמו, ופעם נ' כמאל פפטמן, כי
שיופנה מוה נמיין, ופעם נ' לדמיין סטמול
ק' טיש להקע"ס הצעונא פילנא מה גוז, על כן הום
מניע על פדילק לרנה, ולח"כ יטב שיכו מצלש,
כמו מי שיט נ' פדרה מלה מונקה לח' אכਮו
הויל יקבל עוד מוחן כן, ולח"כ מוסיק עליו
צמיזו. מעחה מלמדנו סטודנט פטרסן וו צלני
נמאז דז'ס נמיין טיש כמו מטל פקיליה, ולח"כ
ל' נמעלה הצעונא פילנא צוותה מומואה, ה' נ' חלון
ה' נפה ט' כמאל פפטמן, דכמו פפטמן בטוטו
מהעלה זמה צמנוקטש עליו לרנה, ומווילו ווינו
שככמו, כן פדילק דמע"ג שיכמו מונם נדקמן,
או מכ"מ ע"י פטולה ממעלה כמו עד שיכן עליו
ר' זיגויל מה"כ מה שיכמו לי' פטולה, וכן נפה
הקע"ס מה הצעונא נ' ידי מושטה הפקיתיא
לטמות מה צו זההו ג' צנטו, כדי צימעלת
הצעונא מה צו זההו ג' צנטו, כדי צימעלת
ג' צנטו ווילו למוקער עטמס נלהבנה על קדמת
ו' צ' ופטולא ו' ען הצעונא פילנא נטעטל זוכען

פרק ב' מו"ל ה' נמה שטగ'יה זה כמו ז' ח' ו' ו' עלהו למלחת גדולה וכפפה אל חמומה פיטריה למת כתה' יז' מה. וכבר קמץין מו"ל נב' ג' [פ' ג']
כ' עין וממטעות נמיין כתלאטה מטלט', ה' ק' נקדירה טהורה נוקט עליו עד כמה ג' ו' מוק'
צ' על פשתן טוב מיליס נלו' לרבה וכל מה שמזכיר
חוומו מטבחו יומל, ה' טו' ר'יך פשתן טוב, מטלט' ג'
פשמן רע, ג' על חמוץ טוב מוקטיפת עליו מטבחו
לרבה וממקריםחוומו חולין יקכל' עוד נבדך. וענין
ו' אנטה מטלט', נלמדו שנטין צ' נטלט' חמונין,
פעם צ' כמתן קדרה צ' ג' צ' סנקיטה על
הקדירה בטזזה כדי שוטצתם זהה, ה' ג' כל' לדעת
כמה מוקד בקדירה, ופעם צ' כמתן פשתן דג' ג'
כ' האיקות כדי לדעת טיזו ה' ג' כל' להאניה,
ז' ו' ופעם צ' כמתן הממור צ' ג' כל' לדעת לו
כדי לאנטה מוקד בקד' יט' ג' בצעדי רוכ' מטה'
ומנמה מה מטעו חולין יש' יומל וטוב' ג', וכל
מה שטוג'ה לממור ליט' מומף ג' עליו ה' ג'
ג' עז'ו,

... (ז"ז) אל תיראו. שמחן כי לדברי עמכם
כ"כ: כי לבעבור נסות אתכם בא
זהירותם. גם במעשה הוה ידע הקב"ה שלין
זה מכוסך כהממת, אבל ריך לנחות מוסך צו זה
המעמיד. ומי' נקוט כפרת"י לפון גדרלה, הצל
עליהם כמו שכך נגיד מוסך צנולות ציון נכס סט
כמוםום, ויפא כי הריםמן"ז ע"ז צלינו נכו, דמלון
לעוזו נטהומום. רקן סיה, וצעיקר חיו מחלת כ"ג,
הכל עיקר הכהונה להגניה מעולם נחשף, וסוחה
כמוהפני נכסין שצילהנו נכו, נרלהות כ"ג לח'
בנטס מז"ל ברכיה, טהור כפצתן טוב צמיכיס חומו
ברכה נדי להעלומו ולדעתינו, ומוה כה נסחין
אל לערלה טזינו בזעם עקליטה כמו שצילהנו
בנטס נרלהות טס, כך צה וזה במעשה לאגוניס
ונטס נעמוד נחמלים כמו צבניל קוווס התורה
נעטם כנורן צנידת נמקירם נפש, גם ייחס וס
בנטס עלייטס, כי צגוללה נכסה ימינו נט נאה,
במו צמגדו במלטי כהס בזעם קבלת עשרת

ב-773 ל' כהן וגו יפה ור' סעיפים,

ואמנם, על פי שרש זה נסדר שיעיו ארות ויטורים לאיש
אידיק, והיה זה לכברת דורו. והגה מחייב הצדיק הוא
לקבל באחבה היטורים שיזדמנו לו לחוצלת דורו, כמו
שהיה מקבל באחבה היטורים שהיו ראויים לו מצד עצמו,
ובמעשנה הנה מיטיב לדורו שמקפר עליו, והוא עצמו
מתעללה עלי גודל, שעצה מראשים בקברין בני העולם
הבא וכמו שזכרנו. סעיף ז' יי"ט ס' 61

61 וְיָמֵנוּ הַזֶּה כִּי־בָּא וְכִmo שׁוֹכְנוּ.